

ALVARO CAMPO **TIME OBSERVATORY #1** **THE MEASURE OF CHANGE**

26 JUNE - 16 AUGUST 2020
UPPSALA KONSTMUSEUM

Om långa tidsspann och det flyktiga nuet

Efter en vår av social distansering är frågan vad tid egentligen är ovanligt relevant. För somliga har tiden stannat av i strukturlöshet och monoton, medan andra bedriver en intensiv kamp mot smittspridning och dess effekter. Klocktiden, som blev styrande med den industriella revolutionen, som ofta höjer arbetspuls, men även ger stabilitet, är inte närvarande på samma sätt. Istället har vårens lövsprickning, fågelkvitter och vädrets skiftningar tydligare registrerats av många. Samtidigt medför denna förhöjda livskänsla en vetskap att livet för många andra är mycket skört just nu.

För konstnären Alvaro Campo har intresseområden och arbetssätt inte förändrats. Hans arbete grundar sig i vardagsnära perception och ett registrerande av ljusets skiftningar, skuggor, årstider och väderfenomen. Skolad i fotografi på ICP i New York, tillhör han de konstnärer som tagit med sig de fotografiska arbetsmetoderna och frågeställningar, men till stor del lämnat den tvådimensionella ytan.

Utställningen *The Measure of Change* spänner över olika media som installationer och teckning. I *Gravity*, en konceptuell performance, bjuds besökaren in att undersöka sin egen gravitation. Ett formalistiskt inslag är även kvadraten som återkommer som en yta för reflektioner, till exempel i form av en projektduk i skogen. *Untitled (Direct cinema / Cinema Vérité)*, ”belyser” och ramar in något så enkelt som solglittret mellan träd i skogen.

Utställningen har vuxit fram i samtal med forskare inom astronomi, filosofi, biologi och klimatställning, kring vad tid är och hur vi kan förstå oss själva utifrån naturens processer. Titeln *The Measure of Change* kommer från filosofen Aristoteles tankar att tid är förändring. Aristoteles, som var intresserad av naturprocesser, uppfattade tiden som ett mått på rörelse, såsom solens rörelse på himlen.

På samma sätt uppmanas vi här att registrera och relatera våra kroppar till ett större kosmiskt sammanhang. Hur solen och månen styr vår cykliska tid och hur gravitationen drar oss mot marken.

Den teoretiska fysikern Carlo Rovelli har lyft fram det paradoxala i att trots att tid till så stor del styr våra liv, så kan vi inte med säkerhet säga vad tid egentligen är. Vad händer om vi tillåter oss själva att stanna upp och kanske ompröva några av de principer som tycks så centrala i dagens samhälle? Dougald Hine uttrycker i samtalet ”Coming to Our (Animal) Senses” med David Abram att vårt stumma sätt att vara i världen har ”förslavat nuet in i framtiden”, ett uttryck för myten om framstegstanken.

I det platsspecifika utomhusverket *Eight automated rainbows and the progress of flowers* låter Alvaro Campo växters utveckling i pallkragar vara själva framsteget. Vi ”förundras” över skönheten i regnbågen, liksom i engelskans ”wonder”.

I många kulturer är regnbågar en symbol för det gudomliga, och kan betraktas som en hyllning till mångfald. Redan 1600-talsfilosofen René Descartes, som under Drottning Kristinas tid vistades i slottet under perioder, visade på den optiska och meteorologiska funktionen när ljusvågorna bryts i vattendroppar och ett prisma uppstår. Descartes levde under ”Den teleskopiska tidsåldern” och optik stod för det senaste vetenskapliga genombrottet. Liksom många tidiga vetenskapsmän hade Descartes ett brett intresseområde inom filosofi, matematik och kosmologi och arbetade även som linsslipare.

På många sätt liknar Alvaro Campos breda undersökningar dessa vetenskapliga föregångare. Matematiska beräkningar, astronomi och optiska observationer resulterar i konstverk som är öppna för betraktaren. De fångar det flyktiga i nuet och ställer frågor om vår plats i relation till himlakropparnas rörelser och allt levande.

I samarbete med Gustavianum, Uppsalas universitetsmuseum, har Alvaro Campos konstnärliga undersökningar av begreppet tid lett vidare till fyra intervjuer som filmats och klippts av konstnären och nu visas i utställningen.

Astronomen **Eric Stempels**, verksam vid Institutionen för fysik och astronomi, Uppsala universitet, berättar i Gamla Observatoriet om hur centralt tid är och att ljusvågornas rörelse blir ett mätinstrument för att förstå universums långa

fysiska processer. Självt ger han uttryck för en ödmjukhet som dessa perspektiv ger.

Erik Hallstensson, doktorand i teoretisk filosofi, Uppsala universitet, resonerar kring biologisk tid och fenomenologisk tid utifrån frågan *Vad händer när samhället saktar ner. Om Covid-19 och samhällets sårbarhet?* Filosofen Henri Bergsons begrepp “la durée” är en ingång. När vi försöker mäta nuet så försvinner det. För individen kan samma tid gå fort eller långsamt. Hallstensson understryker hur samhällets statistiska prognoser kring ett livsförlopp fått stort fokus i krishanteringen och skapar en förskjutning av normer kring mänskligt liv.

Biologen **Marie Kvarnström**, har studerat äldre tiders odlingskultur i flera forskningsprojekt på SLU, Sveriges lantbruksuniversitet, och skriver för närvarande om det tidiga 1800-talets för-moderna och fundamentalt annorlunda upplevelse av ljus, mörker och hastighet. Tidens cykler skapas av kropparnas rörelser i förhållande till varandra – de mycket, mycket stora och de små. När långa relationer mellan jorden och människor som brukar den får utvecklas följer också en insikt att allt handlar om ett ömsesidigt givande och tagande.

Isak Stoddard, doktorand i naturresurser och hållbar utveckling vid Institutionen för Geovetenskaper, Uppsala universitet, resonerar kring olika uppfattningar av tid i relation till den biofysiska och existentiella klimatkris vi nu lever med. Den linjära tiden, vid sidan av den cykliska, fyller här en funktion som betonar den stora accelerationen – hur användandet av fossila bränslen, på sätt och vis vänt ut och in på jordens skal. Här möts olika tidsskalor – den horisontella, irreversibla och den vertikala, även kallad ”deep time” i en skärningspunkt.

Rebecka Wigh Abrahamsson
Intendent Uppsala konstmuseum

Eight Automated Rainbows and the Progress of Flowers , 2020

Mixed media – Pallet collars, seeds, flowers, metal rods, pumps, water, sunlight

A sitespecific artwork for the Courtyard of Uppsala Castle commissioned by Uppsala Art Museum for Uppsala Castle

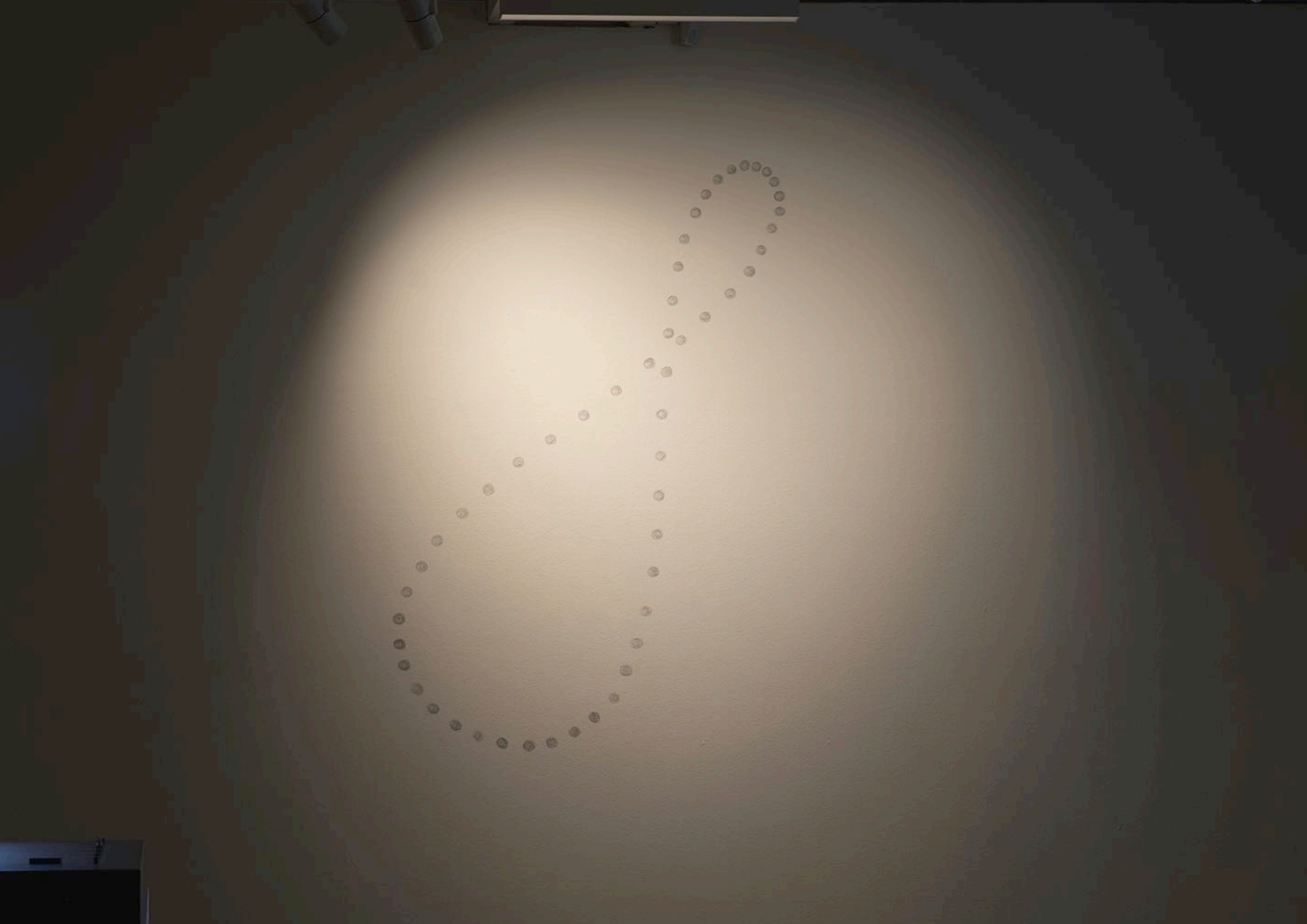
On meteorological phenomenon, planetary movements and cultivation. The eight pallet collars have a specially designed integrated irrigation. When the system is turned on, and if the weather is favorable, rainbows will appear over the pallet collars. **The irrigation system is turned on every day at specific times.**

Åtta automatiserade regnbågar och blommors utveckling, 2020

Blandteknik – Pallkragar, frön, växter, metallrör, pumpar, vatten och solljus.

Ett platsspecifikt konstverk på Uppsala slotts borggård för Uppsala konstmuseum och Uppsala slott

Om meteorologiska fenomen, planeters rörelse och odling. De åtta odlingslådorna har ett eget specialtillverkat bevattningssystem. När systemet slås på, och vädret är fördelaktigt, uppstår regnbågar ovanför odlingslådorna. Bevattningen sker dagligen vid specifika tidpunkter.

1600 CEST – site specific drawing, 2020

In astronomy, an *analemma* is a diagram showing the position of the Sun in the sky, as seen from a fixed location on Earth at the same mean solar time, as that position varies over the course of a year.

For the exhibition Eric Stempels, Researcher at the Astronomy department of Uppsala University has calculated this figure with 52 points, one for every week of the year. The figure is calculated for 1600 CEST for the particular location of the castle's court-yard. It describes the sun's position in the sky at 1600 CEST during a whole year cycle. The drawing on the wall is made from this figure.

1600 CEST – platsspecifik teckning, 2020

Ett *analemma* är inom astronomi ett diagram som visar solens position på himlen sett från en fixerad plats på jorden vid samma genomsnittliga soltid, allt eftersom den punkten varierar under ett år. För utställningen har Eric Stempels, forskare vid Institutionen för Astronomi och rymdfysik vid Uppsala universitet, tagit fram denna figur med 52 punkter – en för varje vecka under året. Figuren beräknades specifikt för klockan 1600 CEST (16.00 Centraleuropeisk tid) och Uppsala slotts borggård. Den beskriver solens position på himlen vid denna tidpunkt under en helårscykel. Teckningen på väggen utgår från denna figur.

Untitled (frozen shadow) , 2020

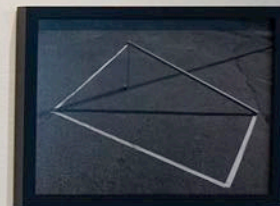
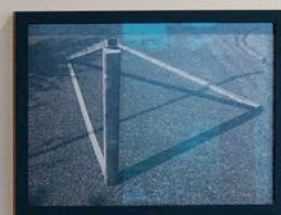
Mixed media – Planetary motion, sunlight, shadow, low temperature, photography (documentation) C-Print

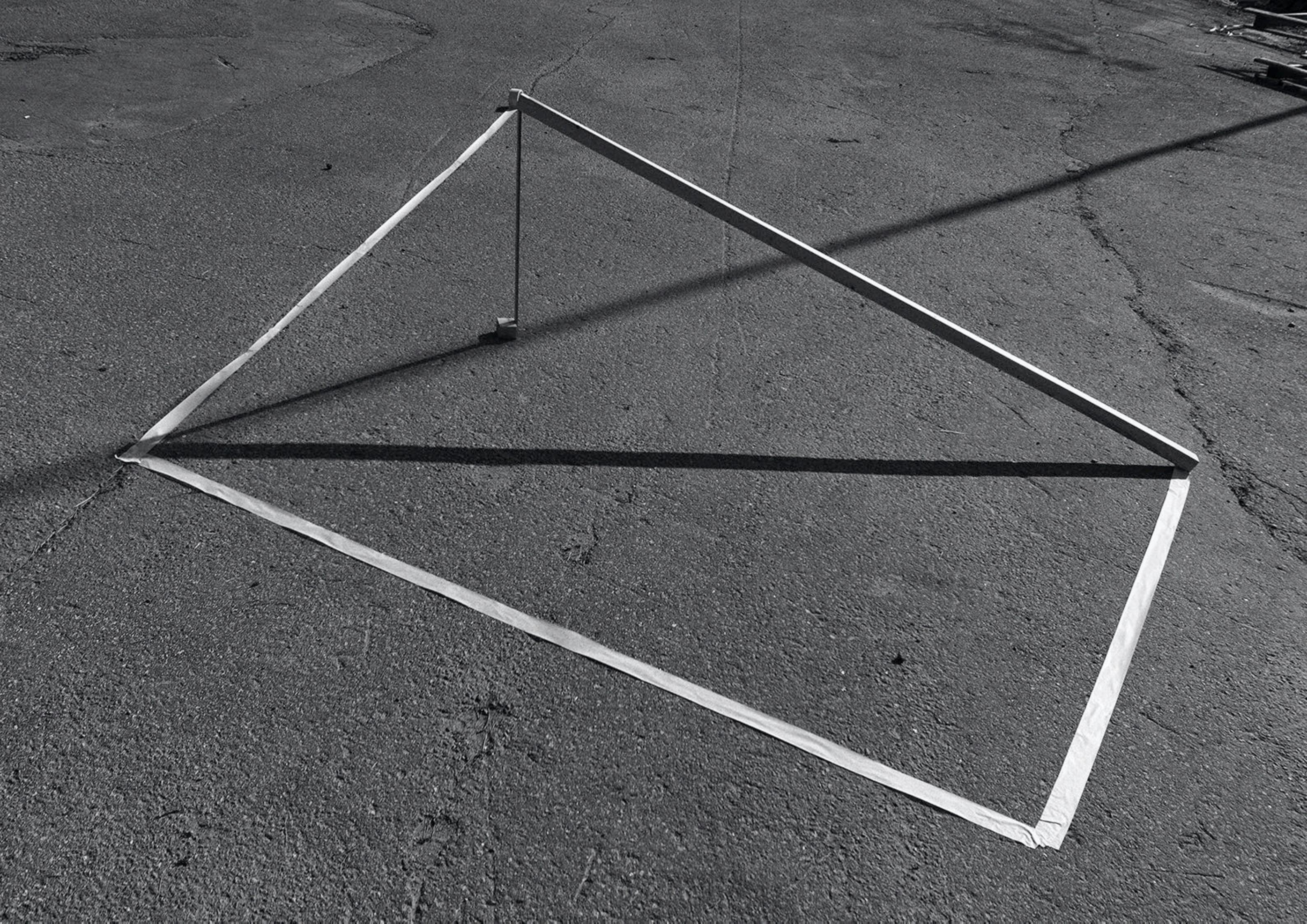
As the earth moves the shadows leave a frozen trail. The difference in temperatures creates a frozen shadow, almost like an echo of the shadow itself. A positive imprint left in time that slowly melts away in the sun.

Utan titel (frusen skugga) , 2020

Blandteknik – Planetrörelse, solljus, skugga, låg temperatur, foto (dokumentation) C-Print

När vår planet rör sig lämnar skuggorna ett fruset spår. Skillnaden i temperatur skapar en frusen skugga, nästan som ett eko av själva skuggan. Ett avtryck i tiden som sakta smälter bort i solen.

The Equation of Time and Space, 2017 - 2019

Mixed media – planetary motion, wood, tape, photography (documentation)

Physics describe time as being attached to a particular place, in other words this suggests that there is no such thing as a “now” moment for several places at once, each place is attached to its own time.

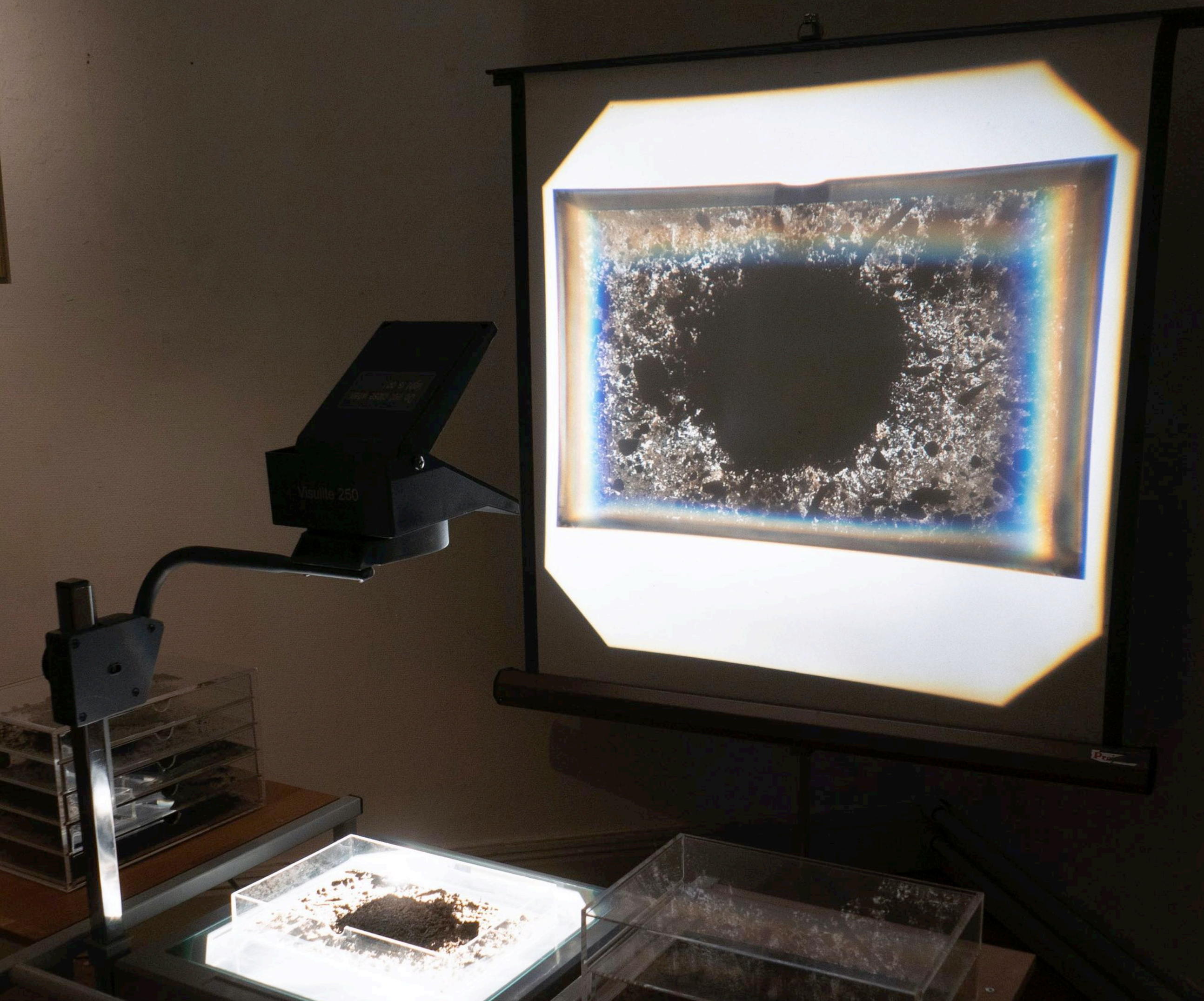
This project approaches time from a site-specific point of view. Sculptural arrangements are created in a spontaneous manner in the public space. Shadows become a material in the arrangements and form a three-dimensional image which only happens once at a particular moment and place.

Ekvationen av tid och rum, 2017 - 2019

Blandteknik – planetrörelse, trä, tejp, foto (dokumentation)

Fysiker beskriver tiden som bunden till en specifik plats. Med andra ord så antyder det att “nuet” aldrig kan infalla samtidigt på olika platser. Varje plats har sin egen tid. Det här projektet närmar sig tid från en platsspecifik synvinkel. Skulpturala arrangemang har skapats spontant i det offentliga rummet. Skuggor blir ett av materialen i arrangemangen och bildar en tre-dimensionell bild som bara uppstår en gång vid ett specifikt ögonblick och en specifik plats.

Arkivet

Min ateljé är belägen i ett industriområde i Solna, i Stockholms norra utkant. Ibland tar jag promenader efter lunch. Jag går vanligtvis ganska slumpartat och för det mesta blir det så att jag går igenom ett hål i staketet som leder in till Norra begravningsplatsen. Hålet är en smygväg för den som vill gena över begravningsplatsen och används säkert av dussintals människor varje dag. Till och med cyklister använder hålet, och det har blivit en informell del av stadsplaneringen. Som en djurstig i skogen.

Begravningsplatsen är mycket stor, vilket gör att det känns som att gå i en park, med många träd och ett rikt djurliv. Den har varit i bruk sedan 1815 och har med åren brett ut sig alltmer, till att idag rymma omkring 33 000 gravar.

Det var under en av mina promenader som jag fick syn på några stora komposthögar i den ände av begravningsplatsen som är avsedd för arbete och där alla maskiner och redskap förvaras. Invid komposten hittade jag en hög gravstenar liggandes, kanske i väntan på att återanvändas. Jag föreställer mig att de har tagits bort från begravningsplatsen för att ingen längre finns i livet som kan betala gravavgiften. I bland har jag vid denna del av parken haft glädjen att stöta på några av människorna som arbetar där. De arbetar med att se till att naturen är närvarande i en särskild form. Att gångvägarna är framkomliga, att buskagen är trimmade och att besökarna känner sig välkomna. Ordningen upprättar en sorts frid. Utan någon som tog hand om den parkliknande begravningsplatsen

så skulle det vilda livet ha sin gång och snart ta över igen?

Alla tecknen på civilisation skulle långsamt försvinna och så småningom ge plats åt en ny skog med nya invånare. Det finns flera komposthögar. Sammanlagt många ton av kompost. Alltsammans kommer från träden, gräset, grenarna och bladen som växer kring gravarna och bildar en park. Till att börja med dumpas bara växtmaterialet där i en hög. Det tar mellan ett och två år för växtdelarna att åter bli jord. Under sommaren växer ogräs på komposten tills den är helt täckt av spröd grönska. Trädgårdsmästarna använder ibland en grävmaskin för att omfördela komposten och begrava ogräset djupt ner i komposten och låta det bli en del av den. Att låta det gro vore att dränera komposten på sin värdefulla näring.

Jag undrar hur många cykler som passerat, från växande material till att bli näring åt träd och buskar, för att sedan bli kompost igen. Begravningsplatsen har funnits sedan artonhundratalets början. Vad fanns här innan? Vad består jorden av? Hur många cykler har den bevittnat? Ett arkiv är en ackumulation av historisk data. I det här fallet utgörs det av organiskt material.

The Archive (in 2 parts), 2019

Part 1 Text (in Swedish - scan code for english)

The text can also be accessed digitally in Swedish or in English.

Part 2

Compost from Norra Begravningsplatsen cemetery, plexiglas, overhead projector, portable screen

The compost is deposited and stored in plexi containers placed on the overhead projector, resulting in a projected image. The installation invites the visitor to change and view the different “slides” and the images that they form on the screen.

Arkivet (2 delar), 2019

Del 1 Text (på svenska)

Texten kan även läsa digitalt på svenska eller engelska.

Del 2

Kompost från Norra Begravningsplatsen kyrkogård, plexiglas, OH-projektor, bärbar projektionsduk

Komposten är förvarad i plexiglasbehållare placerade på OH-projektorn vilket ger en projicerad bild. Installationen bjuder in besökaren att förändra och se de olika ”OH-presentationerna” och den bild som de formar på duken.

Untitled (Direct cinema / Cinema vérité), 2020 ->>[link to Video](#)

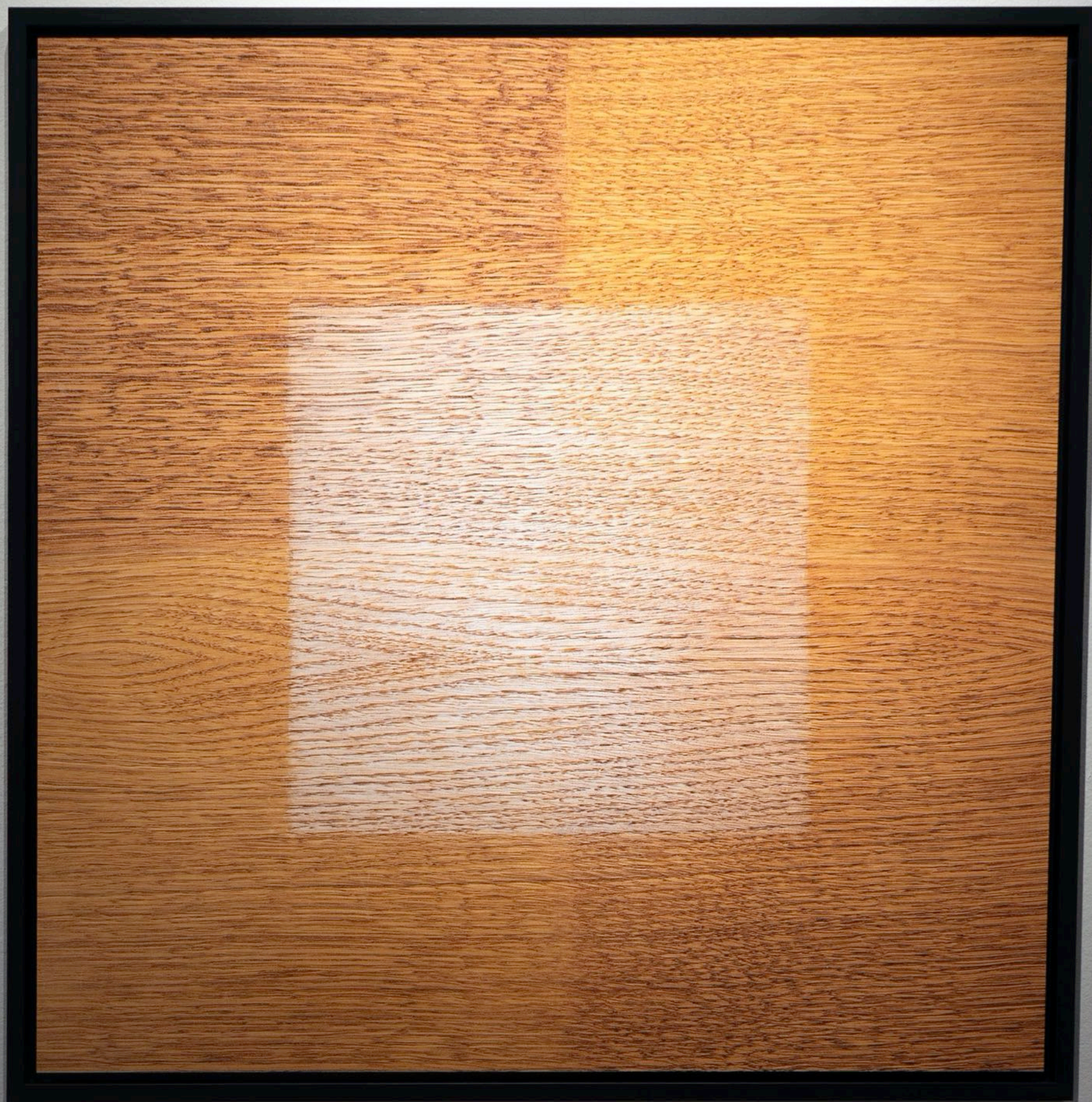
Mixed media – Screen, forest, sunlight, (video documentation - 4:00 HD video)

During the summers of 2018 and 2019 Alvaro went on walks in forests and brought portable screens with him, sometimes staying there during larger parts of the day. He sat, watched and recorded the patterns that were formed on the screen. Direct cinema and the cinéma vérité genre were characterized initially by filmmakers' desire to directly capture reality and represent it truthfully. From an optical point of view, a screen is not needed for the image to form; screens are rather used to make an image visible. In this case, the patterns that are present everywhere in a forest and that are usually left unseen to the naked eye.

Utan titel (Direct cinema / Cinema vérité) , 2020

Blandteknik – Skärm, skog, solljus, (videodokumentation)

Under somrarna 2018 och 2019 gick Alvaro på vandringar i skogen och tog med sig bärbara skärmar. Ibland stannade han stora delar av dagen. Han satt, tittade och filmade mönstren som uppstod på skärmen. Genren "Direct cinema" eller "cinéma vérité" karaktäriseras av en önskan att på ett direkt sätt fånga verkligheten och visa den på ett ärligt sätt. Skärmen har ingen optisk funktion utan hjälper oss snarare att se bilden – i detta fall mönster som ögat ofta missar.

Untitled (reflected daylightlight on oak pannel – on the march equinox) 2020

**Mixed media – Oak panel, varnish, planetary motion, sunlight, photo (documentation) C-print
90x90cm**

This image was taken on the march equinox, 20/03/20. The white square at the center of the image is daylight reflecting a rooftop window in the artist's studio.

Utan titel (reflekterat dagsljus på ekpanel – vårdagjämningen). 2020

Blandteknik – Ekpanel, lack, planetrörelse, solljus, foto (dokumentation) C-Print 90x90cm

Bilden togs vid vårdagjämningen den 20 mars 2020. Den vita fyrkanten i mitten av bilden är dagsljus som reflekterar ett takfönstren i konstnärens ateljé.

Untitled (Direct cinema / Cinema vérité), 2020

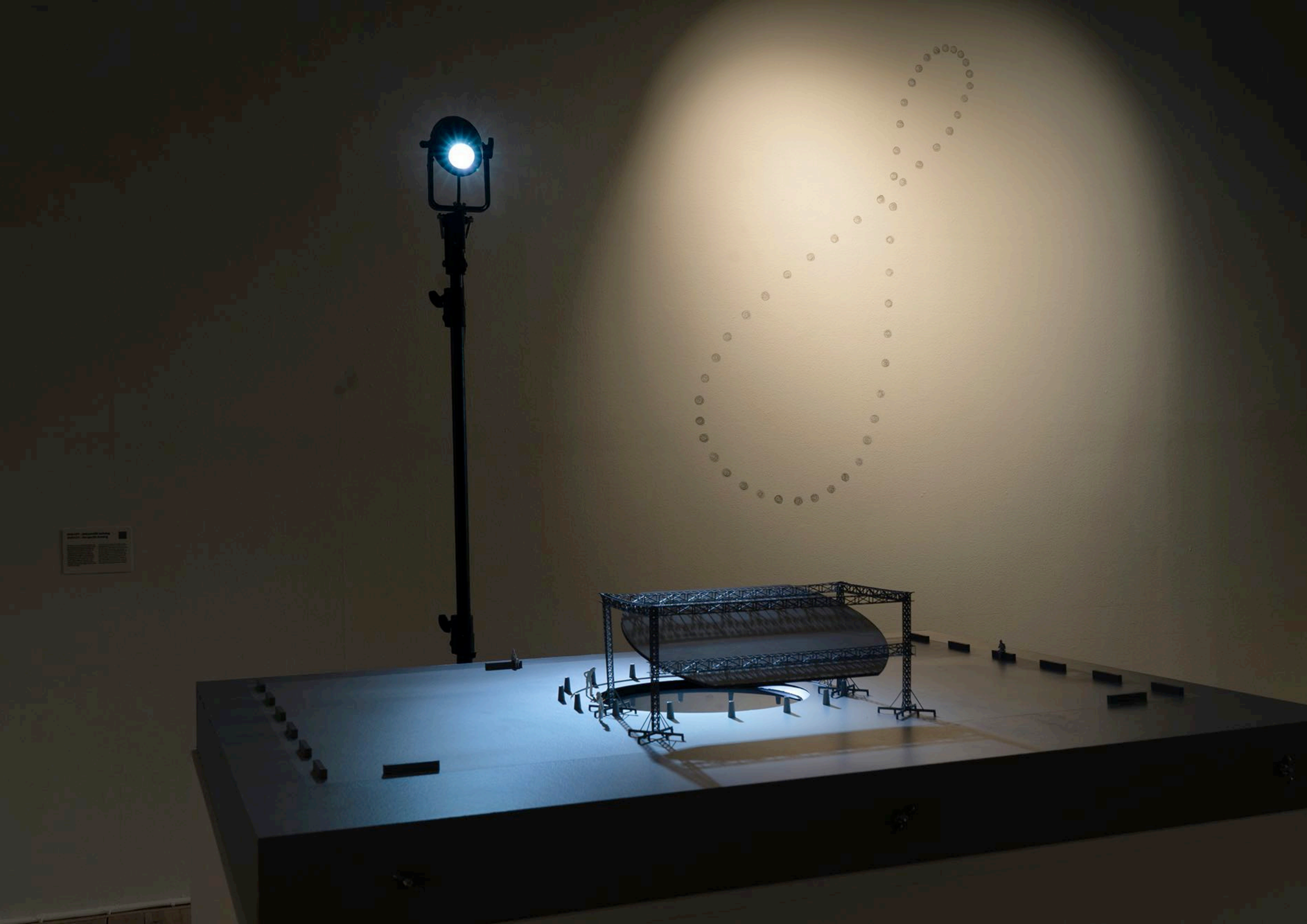
Mixed media – Screen, forest, sunlight, (Photo documentation) - C-print approx 70x100cm

During the summers of 2018 and 2019 Alvaro went on walks in forests and brought portable screens with him, sometimes staying there during larger parts of the day. He sat, watched and recorded the patterns that were formed on the screen. Direct cinema and the cinéma vérité genre were characterized initially by filmmakers' desire to directly capture reality and represent it truthfully. From an optical point of view, a screen is not needed for the image to form; screens are rather used to make an image visible. In this case, the patterns that are present everywhere in a forest and that are usually left unseen to the naked eye.

Utan titel (Direct cinema / Cinema vérité) , 2020

Blandteknik – Skärm, skog, solljus, (fotodokumentation) C-print circa 70x100

Under somrarna 2018 och 2019 gick Alvaro Campo på vandringar i skogen och tog med sig bärbara skärmar. Ibland stannade han stora delar av dagen. Han satt, tittade och filmade mönstren som uppstod på skärmen. Genren "Direct cinema" eller "cinéma vérité" karaktäriseras av en önskan att på ett direkt sätt fånga verkligheten och visa den på ett ärligt sätt. Skärmen har ingen optisk funktion utan hjälper oss snarare att se bilden – i detta fall mönster som ögat ofta missar.

Space for Reflection – model for a proposal, 2020

Mixed media – cardboard, paper, mdf, plate, water, lamp

A large screen is placed over the fountain in the castle's courtyard. 1600 CEST the sunlight would bounce on the water's surface and create a 15 meter reflection, that would be projected onto the screen. The screen makes visible the patterns created by the waves in the water and that are present in the courtyard on sunny days but that are usually left unseen to the naked eye.

Plats för reflektion – en modell av ett förslag , 2020

Blandteknik – kartong, papper, mdf, vatten, lampa

En stor skärm placeras över fontänen på borggården. Dagligen klockan 16.00 CET kommer ljuset att reflektera vattenytan och skapa en 15 meter stor spegling, vilken projiceras på skärmen. Soliga dagar framträder mönster av vågrörelser som annars inte är synliga för blotta ögat.

Real Time, (sundial), 2018

Granite, stones, planetary motion

How to use the sundial

An interactive sundial that was created for the sculpture park Ulvhälls Höllar in Strängnäs. The visitor stands on the center stone with her feet placed on the current month, extends her arms upwards and lets her shadow fall on one of the markings. The center line corresponds to 1300 CEST. The markings to the left of the center line are the morning hours and the markings to the right are the afternoon hours.

Realtid, (solar), 2018

Granit, stenar, planetrörelse

Instruktioner för att använda soluret

Ett interaktivt solur som skapades till skulpturparken Ulvhälls Höllar i Strängnäs. Besökaren ställer sig på mittstenen med fötterna placerar på nuvarande månad, sträcker armarna uppåt och låter sin skugga falla på en av markeringarna. Mittlinjen motsvarar 1300 CEST. Markeringarna till vänster om mittlinjen är förmiddagstimmarna och markeringarna till höger är eftermiddagstimmarna.

A man with short, light brown hair is sitting in a wooden chair on the deck of a ship. He is wearing a blue and white vertically striped button-down shirt. The background shows the green-painted metal structure of the ship, including beams and rivets. A small, clear, cylindrical light fixture is mounted on the wall behind him to the right. The scene is brightly lit, suggesting daylight.

Så vi får fortsätta att sitta ned
och se på det naturen skickar ut till oss.

Four interviews and a conversation with researchers

In collaboration with Gustavianum, Uppsala University Museum, Alvaro Campo's artistic investigations of the concept of time led to four interviews that were filmed and edited by the artist.

Eric Stempels, astronomer at the Department of Astronomy and Space Physics, Uppsala University.
About the astronomer's perspective on the concept of time. >>> [link](#)

Erik Hallstensson, PhD student of theoretical philosophy, Uppsala University.
What happens when society slows down? About Covid-19 and the vulnerability of society. >>> [link](#)

Marie Kvarnström, biologist with a focus on biodiversity, SLU, and author.
About the seasons, the light and the darkness of the farming community. >>> [link](#)

Isak Stoddard, PhD student, Department of Earth Sciences.
About geological time and how we can imagine a climate-neutral future. >>> [link](#)

Conversation: *On speed and rhythms. Can time be considered relational? >>> [link](#)*

Fyra intervjuer och ett panelsamtal med forskare

I samarbete med Gustavianum, Uppsalas universitetsmuseum, har de konstnärliga undersökningar av begreppet tid lett vidare till fyra intervjuer som filmats och klippts av konstnären.

Eric Stempels, astronom vid Institutionen för fysik och astronomi, Uppsala universitet.
Om astronomens perspektiv på begreppet tid. >>> [länk](#)

Erik Hallstensson, doktorand teoretisk filosofi, Uppsala universitet.
Vad händer när samhället saktar ner? Om Covid-19 och samhällets sårbarhet. >>> [länk](#)

Marie Kvarnström, biolog med fokus på biodiversitet, SLU, samt författare.
Om årstiderna, ljuset och mörkret i bondesamhället. >>> [länk](#)

Isak Stoddard, doktorand, Institutionen för Geovetenskaper.
Om geologiskt tid och hur vi kan föreställa oss en klimatneutral framtid >>> [länk](#)

Samtal: *Om hastighet och rytmer. Kan tiden betraktas som relationell?* >>> [länk](#)

Contact:

Alvaro Campo Studio

Karlbergsvägen 78

11335 Stockholm

mail: alvaro.g.campo@me.com

web: www.alvarocampo.com

mobil: +46708475743